

Obsah

- I.** V sobotu 2. února 2019 se na Kampě sešla zhruba třicítka lidí, přátel Stanislava Bareše. **10**
- II.** Nastal čas přiletu tažných ptáků a odpovědí. **15**
- III.** Také David Bartoň potvrdil svoji nadprůměrnou velikost. **25**
- IV.** Placák je chlap, jehož řeč neomylně končívá neuctivým chechotem. **34**
- V.** V následujícím půlroce se mi podařilo zavést řeč na toto neskladné téma se spisovateli, překladateli, tlumočníky, umělci, lékaři, mezi nimiž byl i šéf jednotky intenzivní péče, profesorkou genetiky, zpěvačkou, klaunem, parazitologem, psychiatrem, gerontologem, obchodníkem, chemikem, lesníkem, ornitology, kunsthistoričkou... **38**
- VI.** Zima skončila, přišlo jaro. **43**
- VII.** Termín eutanazie označuje dobrovolný odchod ze života za pomoci lékařů. **51**
- VIII.** Návrat na počátek, vynucený potřebou upřesnění, přestává být neomaleností a mění se v nezbytnost. **57**
- IX.** Mučení jako pracovní hypotéza vytvořilo Ariadninu nit mého tázání. **64**
- X.** Usilovat o legalizaci eutanazie a nezavadit o zlo v úvahu nepřicházelo. **71**
- XI.** Společenství, jehož jsme součástí, bez ohledu na to, kolik věcí s ním sdílíme, není živým organismem, za nějž ho diktátoři tak rádi vydávají. **80**
- XII.** Smrt je, týká se všech, proto se nelze vyhnout ani rozpravě o ní. **84**
- XIII.** Stáří, číšník předkládající účet. **90**
- XIV.** „Když jsem si okolo dvacítky uvědomila, že mohu kdykoli vypadnout, strašně se mi ulevilo,“ prozradila mi na sebe sekretářka mistra Dešimaru Maité Bowen-Squires. **98**
- XV.** Lucie Raškovová našla pro svou knihu krásný název: *Samota není zlej*. **107**
- XVI.** Předeseílám: přesvědčení o všemocnosti dialogu nesdílím. **110**
- XVII.** Rozkvetly jabloně. **115**

XVIII. Škoda, že nesmím uvést jméno autora následujícího e-mailu, požádal mne o anonymitu: *Já vaši petici nepodepíšu. Nevede mě k tomu nějaké hluboké náboženské přesvědčení, ani nejsem stoupencem nějakých neortodoxních názorů na svět a život v něm.* **122**

XIX. Rozhovory bývaly dlouhé a klikaté – jako každý rozhovor, na němž účastníkům záleží. **136**

XX. Usilovat o legalizaci eutanazie znamená dostat se do konfliktu s mocnými autoritami, včetně papeže Františka, pro něhož *eutanazie a asistovaná sebevražda jsou ztrátou pro nás všechny.* **141**

XXI. Pátrání v okruhu lidí, do jejichž soukromí mám přístup, skončilo, byl čas vydat se do veřejného prostoru. **151**

XXII. Ve střeoevropských zeměpisných šířkách patří k typickým představitelům nesmiřitelných odpůrců legalizace Marek Vácha. **156**

XXIII. Jakékoli náboženství je na prvním místě popisem vzniku a fungování světa. **168**

XXIV. Jak se dalo čekat, pátrání přešlo do nové fáze. **180**

XXV. Za dobré znamení se dá považovat i to, že téma odsouzenců k životu již našlo cestu i do filmových ateliérů, které nebývají královstvím obecně nesdílených myšlenek. **190**

XXVI. Umění pomáhat patří k nejobtížnějším, protože předpokládá schopnost obléct se do kůže postiženého. **194**

XXVII. Tvrzení, že medicína nastoupila cestu dehumanizace, je na náš vkus poněkud odvážné. **198**

XXVIII. Rozdílnost názorů a postojů ve mně občas vyvolává pocit marnosti, ačkoli náboženskému nebo politickému přesvědčení nepřikládám větší váhu, než si zaslouží. **212**

XXIX. Dalším úkolem, který bylo třeba splnit, byla návštěva zemí vyspělých. **218**

- XXX.** Prediktivní medicína by skutečně mohla vést ke zhroucení psychicky labilních, k neúměrnému zatěžování lidí riziky, která na ně v budoucnu číhají. **224**
- XXXI.** Téma, které si mne vybralo na svou obhajobu, mělo několik vrstev, jež bylo nutné postupně odstraňovat. **231**
- XXXII.** Uriel da Costa se narodil v Portu patrně roku 1585 v rodině bohatých sefardských obchodníků, kteří navenek konvertovali ke katolicismu. **239**
- XXXIII.** Obrana by se měla proměnit v povinnost, otázka zní, před čím a čeho. **245**
- XXXIV.** Globalizace, jež se stala naším údělem, je příčinou spousty nedorozumění. **251**
- XXXV.** Otázka původu hodnot je při tvorbě postoje k eutanazii klíčová. **258**
- XXXVI.** Výchozí pozice byla konečně obstojně zmapována. **260**
- XXXVII.** Hlasovat pro eutanazii je možné také z důvodů nedomyšlených či pochybných. **264**
- XXXVIII.** Zárodky soucitu je možné pozorovat už u zvířat. **268**
- XXXIX.** Eutanazie byla cestou, která mne zavedla do míst, která by mi jinak zůstala utajena. **272**
- XL.** Návrat od „my“ k „já“, v nově nabyté skromnosti. **276**
- XLI.** Teprve po vyčerpání možností, vlastních i cizích, se ukázalo, jak nepatrná je šance s naší žádostí uspět. **286**
- XLII.** Vzpomínka mne zavála o šest let nazpět k Ladislavu Horáčkovi, který se mi ve své boudě u Berounky svěřil: „*Raději tady budu o deset let míň, než bych změnil život, který mi vyhovuje.*“ **290**
- XLIII.** Spustil se déšť, který nás přiměl procházku zkrátit. **297**